

॥ खंड ०७ ॥

॥ ओवी नं. ४० ॥

॥ कृष्ण ज्ञानाची व विनवणीची ओवी ॥

॥ जाउ पाहु सावंगपुर ॥

॥ जाउ पाहु सावंगपुर । हे होय भक्तांच माहेर ॥ घृ ॥
 ॥ सावंग्याच्या चवही फेर । गर्दि झाली आहे फारं ॥ ०२ ॥
 ॥ सावंग नगर पेठं भारी । देवगावचे आले व्यापारी ॥ ०३ ॥
 ॥ किल्ल्या लावल्या कोठीले । देणं दिले भावीकाले ॥ ०४ ॥
 ॥ पहा या भावीकांचा भाव । खजीना भरे कृष्णदेव ॥ ०५ ॥

भजने :-

॥ पंढरपुर पुजेच महेमानं । सावंग्यात वाटते कृष्णदेव साखरपान ॥
 ॥ सावंग होय व्दारका । येथे उभा आहे श्रीकृष्णा सखा ॥
 ॥ उभा आहे माझा सखा । आता नाही या देहीला धोका ॥
 ॥ उभा आहे माझा देव । आता नाही कोणाचं भेवं ॥

॥ ओवी नं. ४१ ॥

॥ कृष्ण ज्ञानाची व विनवणीची ओवी ॥

॥ एक वेळ पाहु सावंगपुर ॥

॥ नरदेही जन्म थोर । एक वेळ पाहु सावंगपुर ॥ घृ ॥
 ॥ घनन घन कार । ओहंम्-सोहंम् निर्विकारं ।
 निराकारानं केला आकारं ॥ एक वेळ पाहु सावंगपुर...
 ॥ आदी स्थान सावंगपुर । मग अवघं रूपांतर ।
 देह धरला या भुम्मेवरं ॥ एक वेळ पाहु सावंगपुर...
 ॥ योगी आले यवगेश्वर । कृष्ण नामाचा अवतार ।
 उभा राहुन करे जोहार ॥ एक वेळ पाहु सावंगपुर...
 ॥ अनंत नामाचा परमेश्वर । ग्यान-भक्ती सिदाईचे घरं ।
 केला चव यवगाचा कारं ॥ ०४ ॥ एक वेळ पाहु सावंगपुर

॥ सावंग ग्यानाचं सागर । नित नामाचा होतो गजरं ।
 धुम्मधुम्मकार याही भुम्मेवरं । एक वेळ पाहु सावंगपुर..
 ॥ राउळत दरवाजे चारं । दोनही झेंडें बराबरं ।
 करे पुनाजी कारभारं ॥ ०६ ॥ एक वेळ पाहु सावंगपुर...

भजने :-

॥ सावंग आहे अगुचर । नित्य नामाचा होतो बा गजर ॥
 ॥ सावंग सोहंम् शब्दाचं । माहेर होय या भावीक भक्त जनांच ॥
 ॥ पहा या सावंग्याचे सुखः । जन्म मरणाचे देहीचे हरले दुःख ॥
 ॥ अनामत यवगी परात्पर । याहीच्या चरणी माझा नमस्कार ॥
 ॥ उभे आहे अवधुत । याहीच्या चरणी माझा दंडवत ॥
 ॥ उभा आहे भैसराजा । याहीला मुजरा आहे माझा ॥

॥ कृष्ण महाराज धनी अवधुत ॥